

Regjering blev dannet paa Oppositionens, paa Venstres Adplittelse, og naar der derpaa blev dannet en Regjering ud af Landstingets yderste Spire, saa forekom det mig, at vi ikke kunde have meget Haab om, at en saadan Regjering vilde give noget efter, snarere kunde der være Sandsynlighed for — og det har jo ogsaa bekræftet sig —, at den vilde vedblive at regjere paa samme Maade, som hidtil var regjeret, maasse endog i en noget mere kras Retning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgfreds (N. Sørensen) udtalte angaaende Magtspørgsmaalet, at det ikke var Personerne, men derimod Principerne, som det for os dreiede sig om at gennemføre. Det er ganske vist, at det hovedsagelig er Principerne, Ideerne, som det gjælder om at føre igjennem; men saa meget er dog ogsaa vist, at der skal Personer til at føre Principerne igjennem, og naar Grundsatningerne og Ideerne skulle føres igjennem paa en sand, naturlig og sund Maade, saa ligger det nærmest, at de føres igjennem af de Mænd, som selv tro paa dem. Det forekommer mig, at dette maa være en nødvendig Betingelse for, at de kunne blive førte godt igjennem, thi at Modstanderne af disse Ideer og Grundsatninger, som ikke have Tro paa dem, men som tro, at deres Gjennemførelse vilde skade Landet og Befolkningen og Politiken i det Hele taget, skulde kunne gennemføre dem paa en tilfredsstillende Maade, det forekommer det mig, at der ikke kan være meget Haab om; men det forekommer mig ogsaa, at det vilde være et ubilligt Forlangende at stille til disse Mænd. Naar nu Finantsloven kommer over til Landstinget, saa antager jeg, at det maa være den høie Regjerings Mening at søge dette Things Bistand til at faae den forandret saaledes, som Regjeringen synes om den. Det har nogen Interesse for mig at faae at se, hvorledes Landstinget vil stille sig overfor Regjeringen, naar nu den 4. Maaneders Politik udløber forfikkommende Fredag. Dette Spørgsmaal kan blive meget interessant, thi Landstinget pleier jo i Reglen at være meget føieligt overfor enhver af de Regjeringer, vi have haft, og jeg kan jo ikke vide, om Landstinget nu vil søge at rage Kastanjerne ud af Ilden for den nuværende Regjering. Regjeringen er jo efter min Mening kommen i en noget skæv Stilling med Hensyn til den 2. Maaneders Politik, som nu er bleven til en 4. Maaneders Politik, og som jeg antager maasse nok kan blive til en 6. Maaneders Politik eller mere. Det kan derfor være interessant at faae at se, hvorledes Landstinget vil stille sig overfor Regjeringen i den Henseende, og der er jo ikke saa længe til, at vi kunne faae dette at se, at vi jo nok kunne have Taalmodighed.

Formanden (K. Rabbe): I Anledning af et Par Udtryk, som det ærede Medlem brugte om den Færd, han ventede af det andet Thing, beder

jeg det ærede Medlem i sit følgende Foredrag at anvende noget mere af det Hensyn, som det ene Thing skylder det andet.

Tunge: Det er langtfra min Mening at ville fornærme Landstinget. De Udtryk, jeg brugte, skal jeg ganske vist ikke komme videre ind paa, naar den høierede Formand siger, at de ikke ere tilladelige, og jeg skal ogsaa bestræbe mig for at bruge noget mere moderat Udtryk i den Henseende, skjøndt jeg ikke egentlig kan se, hvori mine Udtryk vare fornærmelige. Jeg skal nu fortsætte og sige, at dersom den høie Regjering tror, at den ved Landstingets Hjælp kan føre en Finantslov igjennem, som er efter dens Onske, saa er det min Overbevisning, at dette ikke vil ske. Det er min Overbevisning, at Bælgerne her i Landet ikke ville tillade, at der sker saadanne Indbrømmelser, som Regjeringen anser for tilstrækkelige for at kunne tage imod Finantsloven. Den Finantslov, som nu er vedtagen af Folkethinget, er en Finantslov, som jeg er overbevist om, at man, hvilken Dag det skal være, kan gaa ud til Bælgerne med og spørge dem, om de ikke anse det for forsvaret, at vi have budt Regjeringen en saadan Finantslov, og jeg er da overbevist om, at vi i den Henseende vilde faae Bælgernes Billigelse. Dette har jeg villet sige overfor den høie Regjering, for at den ikke skal gjøre sig nogen Illusion om, hvad der kan udrettes i den Retning ved Landstingets Hjælp. Vi skulde ganske vist tage alle mulige Hensyn overfor Landstinget, men Betingelsen for, at saadanne Hensyn kunne tages, er den, at vi have en Regjering, som staar paa vores Side, at den ikke alene vil lægge et Tryk paa Folkethinget, som de tidligere Regjeringer have gjort, og som ogsaa denne Regjering allerede har gjort, men at den derimod ved Sagens Afgjørelse ogsaa tør vove at lægge et Tryk paa Landstinget, naar dette Thing ikke vil vise den nødvendige Imødekommen overfor Folkethinget. Se, det er Betingelserne for, at der kan komme noget Godt ud af Sagerne, og for at Udvielingen kan skriderolig og jevnt fremad; men disse Betingelser har Regjeringen ikke, og den har aldrig viist, at den har haft dem, og som Følge deraf maa Oppositionen fortsættes imod Regjeringen, indtil Forandringen indtræder, det vil sige, indtil Regjeringen gaar sin Vej paa Grund af Modstanden. Der har i den senere Tid — det har ogsaa været omtalt af flere foregaaende Talere — i Anledning af Forhandlingerne i Folkethinget og de Forslag, som ere vedtagne her, fra adskillige Sider været udstødt Trusler imod Folkethinget og Folkets grundlovmæssige Rettigheder. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette; men jeg vil kun sige saa meget angaaende disse Trusler, at baade Folket og Folkethinget maatte være dumme, hvis de lode sig skræmme af dem, thi det er jo en Selvsølge, at, da vore Modstandere ere i Mindretal Landet